

עת"מ 15-07-19410

בית-המשפט המחוזי ירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

בעניין:

העותרת:

התנועה לחופש המידע (ע"ר) (מס' 580425700)

ע"י ב"כ עו"ד רחלי אדרי

המסלול האקדמי המכללה למנהל

ת.ד 25703, ראשון לציון מיקוד 752501

טל': 03-9560146 פקס: 03-9560359

דוא"ל: info@meida.org.il

rachelyedri@gmail.com

- נ ג ד -

המשיב:

משרד ראש הממשלה

רחוב קפלן 3, הקריה ירושלים, 91950

ע"י באי כוח מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

רח' מח"ל 7 מעלות דפנה, ירושלים 91493

טל': 02-5419555 פקס: 02-5419581

תגובת העותרת לבקשה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 1.5.2016, ובעקבות בקשתו החריגה של המשיב, והבקשה לצירוף

משיב מיום 20.4.2016 מתכבדת העותרת להגיש הודעה קצרה זו מטעמה:

עיקרי הדברים

1. ביום 27.1.2016 ניתן על ידי בית משפט נכבד זה פסק דין בעתירה שבכותרת, במסגרתו הורה בית המשפט

למשרד ראש הממשלה למסור לעותרת את החשבוניות עבור הוצאות מעון ראש הממשלה, לשנת 2014.

2. פסק הדין קבע כי מסירת המידע המבוקש תעשה בהתאם למגבלות גורמי הביטחון כפי שצוינו בפרוטוקול

הדיון מיום 28.10.2015 והמידע יימסר לעותרת בתום 90 ימים מיום מתן פסק הדין, משמע עד ליום

27.4.2016.

3. במסגרת עתירה זו ולפני מתן פסק הדין פנתה העותרת לבית המשפט בבקשה כי העתירה שבכותרת לא תמחק עד אשר יובהר לה על ידי המשיב מה אופי המידע שמתכוון המשיב להעביר לידיה ומה הן ההשמטות שבכוונתו לבצע.
4. המשיב, התנגד לבקשת העותרת ואף השיב כי העתירה מיצתה עצמה זה מכבר והמידע יימסר **כמבוקש**, בית המשפט לא נאות לקבל את בקשת העותרת ומחק את העתירה לאחר מתן פסק הדין (פסקה 8 לפסק הדין) וקבע כי המידע יימסר בתום 90 ימים מיום מתן פסק הדין.

המשיב מבקש "הזדמנות שנייה" לטעון טענות לאחר שפסק-דין הפך לחלוט

5. המשיב המתין מעל 80 ימים ורק ימים ספורים לפני המועד בו היה עליו למסור את המידע, ערב חג הפסח, פנה לבית המשפט **בבקשה תמוהה, חסרת תקדים וחסרת עוגן בדין**.
6. חברי העותרת שפשו עיניהם חזור ושפשו בכדי לוודא שהם מבינים היטב את הכתוב בבקשת המשיב וראש הממשלה נתניהו. לאחר שהשתכנעו שהם קוראים נכונה, ניסו להיזכר בלימודי המשפטים שלהם, שמא שם יימצא מקור סמכות כלשהו לבקשה המופרכת של המשיב ושל ראש הממשלה. לשווא.
7. לא למותר לציין כי בעת שהוגשה הבקשה לבית-המשפט לא טרחו המבקשים או מי מבאי כוחם לעדכן את העותרת בהגשת הבקשה. זו הגיעה לידיעת העותרת רק בתאריך 2 במאי לאחר שקיבלה את הזימון לדיון המתוכנן ל-24.5.2016.
8. בקשתו העיקרית של המבקש הינה בקשה להארכת מועד לביצוע פסק-הדין שניתן בתיק זה. מבקש הוא עתה, לאחר סגירת ההליך, לפתוח אותו מחדש, להעלות טענות חדשות שלא נטענו משך החודשים הארוכים בהם נמשך ההליך.
9. לא ברור לעותרת מאין שואב המשיב עזות מצח לפנות בשלב זה אל בית המשפט, שהרי המשיב עצמו מודע **להעדר** הביסוס החוקי לבקשתו. כך למשל, בסעיף 8 לבקשה שהגיש לצירוף משיבים הפנה המשיב לתקנה 6(א) לתקנות בתי המשפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), תשס"א 2000 (להלן – **"תקנות בית המשפט לעניינים מנהליים"**) הקובעת כי - **"בית המשפט רשאי בכל שלב משלבי הדיון, (...) להורות על צירופו של עותר או משיב"**. והרי בעניינו מי יודע טוב מהמשיב, כי **הדיון הסתיים על בסיס הסכמה עם המשיב, לעותרת נפסקו הוצאות, ומניין הימים להגשת ערעור או בקשה לביטול פסק דין חלף עבר**.
10. למשיב או צד ג' (לשיטתו של המשיב) הייתה פתוחה הדרך לערער על פסיקת בית המשפט והוא בחר שלא לעשות כן. **משכך הפך פסק הדין לחלוט בתום 45 ימים**, כאמור בסעיף 23(ב) לתקנות בתי המשפט לעניינים מנהליים.
11. ברור לחלוטין כי העתירה הנדונה סגורה זה מכבר ופסק-הדין בה חלוט. המשיב מבקש כעת "הזדמנות שנייה" להעלות טענות שהיה יכול להעלות משך 14 חודשים מאז הוגשה לו בקשת המידע נשוא עתירה זו.

בקשתו מבוססת על תקווה שגחמה משפטית יכולה למצוא מענה בבית-המשפט. ואין כל מקום להידרש להליך משפטי פרי מוחו היצירתי של המשיב, בהעדר כל עיגון בדין.

12. למעלה מן הצורך תתייחס העותרת לכשלים הפרוצדורליים הנוספים בגופה של הבקשה.

הבקשה לבחון את עמדתו של "צד ג"

13. הבקשה נשוא עתירה זו הוגשה בחודש מרץ 2015, לפני 14 חודשים. לו גרס המשיב כי פרסומו של המידע המבוקש עלול לפגוע בצד ג', היה עליו לפנות אז אל אותו צד ג', בהתאם להוראות סעיף 13(א) לחוק חופש המידע. כידוע המשיב לא עשה כן. גם לאחר הגשת העתירה לא העלה המשיב טענה שכזו. לא זאת אף זאת, כאמור לעיל, פסק-הדין שניתן בעתירה מבוסס על הסכמת המשיב.

14. היעלה על הדעת כי שבועות לאחר שפסק הדין הפך חלוט ירוץ המשיב לבית המשפט בקריאות "אאורקה" ויבקש לפתוח תיק סגור כדי שבית-המשפט והעותרת ישמעו גילוי חדש שתקפו באופן מפתיע וש"חמק מעיניו" תקופה של למעלה משנה מאז הוגשה הבקשה?

15. המבקש מציין (ס' 5 לבקשתו) "כי אכן מדובר במידע אודות צד שלישי". מציין ולא יסף. מתי, כיצד ומדוע הגיע למסקנה זו בכלל וכיצד נעלמה ממנו עד עתה? למבקש פתרונים.

16. ויוזכר, המבקש בקשה זו אינו ראש הממשלה נתניהו שלא היה צד להליך (ובדין לא היה צד להליך) אלא המשיב שהיה שותף מלא ודומיננטי בהליך לכל אורכו.

17. עוד מציין המבקש (ס' 4 לבקשה) כי "בשבוע שעבר" פנה ראש הממשלה ללשכת היועץ המשפטי לממשלה בבקשה לעכב את מסירת המידע. מציין ושוב לא יסף. האם ניתנה תשובה מלשכת היועץ המשפטי? אם כן, תשובה זו מוסתרת מבית-המשפט. אם לא, גם עובדה זו אינה מצוינת. הדעת נותנת כמובן שכאשר ראש ממשלה פונה ללשכת היועץ המשפטי לממשלה, הוא מקבל תשובה כלשהי. הדעת נותנת גם שתשובה זו הייתה בשלילה. היש סיכוי כלשהו שהיועץ המשפטי לממשלה גורס שבסמכותו להורות על עיכוב ביצוע פסק-דין חלוט של בית-משפט? פשיטא שהיועץ המשפטי לממשלה עצמו מבין את הפרכה שבבקשת המבקש.

הבקשה לצירוף משיב

18. אין אלא לתאר בקשה זו, בשלב זה, כציניות בהתגלמותה.

19. הבקשה מוגשת ללא כל הנמקה והסבר מדוע ראוי לצרף את המשיב, עובד ציבור המיוצג על-ידי פרקליטות המדינה, כמשיב נפרד בעתירה זו, ובמיוחד אין בה כל הנמקה בהסבר בנוגע לעיתוי הגשת הבקשה.

20. האם המבקש מבקש לטעון שרק עתה, לאחר שפסק-הדין הפך חלוט נודע לראש הממשלה נתניהו על בקשת המידע שהוגשה לפני 14 חודשים? האם רק עתה התחוויר למשיב תוכן המידע המצוי בחשבוניות נשוא עתירה

21. כל התהיות שהועלו לעיל בנוגע לתגלית המאוחרת בדבר התוכן הפוגעני של המידע המבוקש יפות גם באשר לתגלית המאוחרת בדבר ה"נחיצות" בצרפו של ראש הממשלה נתניהו כמשיב בהליך זה.
22. ויושם אל לב, לא ראש הממשלה באמצעות עורכי דינו הגיש בקשה להצטרף להליך. ראש הממשלה אף לא ביקש לערער על פסק-הדין. הבקשה לצירוף הוגשה אגב בקשה לאורכה על-ידי המשיב "בעניין ראש הממשלה בנימין נתניהו".

הטענה בדבר פגיעה בפרטיות

23. המשיב מצייין (ס' 5 לבקשתו) כי ראש הממשלה סבור שבגילוי המידע יש פגיעה בפרטיותו. אלא שהמשיב עצמו גילה זה מכבר שאין הוא שותף לטענה זו. שהרי אם היה גורס שמדובר במידע שיש בגילוי משום פגיעה בפרטיות, חזקה עליו שהיה מעלה טענה זו בפני העותרת לאחר הגשת בקשתה, או לכל הפחות טורח ומציג אותה בפני בית המשפט הנכבד במהלך הדיון בעתירה.
24. חוק חופש המידע מאפשר לרשות שלא למסור את המידע, אם המידע המבוקש פוגע בפרטיותו של אדם, כאמור בסעיף 9(א)(3). הרשות, מסיבותיה שלה, בחרה שלא לעשות שימוש בסייג זה וראש הממשלה כאדם פרטי מעולם לא ביקש להצטרף כמשיב להליך בוודאי לא במועד או במסגרת שיהוי סביר, אלא רק כעת, עת נדרש הוא למסור לידי העותרת את המידע.
25. עתה מבקש המשיב, הוא ולא אחר, לצרף את ראש הממשלה להליך על בסיס טענת פגיעה בפרטיות, שהמשיב עצמו גורס שאינה נכונה.

סוף דבר

26. ספק אם יש מסמך משפטי שיותר מתאים לומר עליו ש"טוב שלא הוגש משהוגש" מאשר שתי הבקשות נשוא תגובה זו.
27. לא למותר להזכיר כי כאשר העותרת ביקשה להשאיר את התיק פתוח עד אשר יימסר לה המידע בפועל, ביקש המשיב מבית-המשפט להשית עליה הוצאות, על אף שהתעלמותו מבקשותיה היא שהצריכה את ההליך המשפטי.
28. והנה עתה המשיב מבקש לפתוח את התיק מחדש, לכלות עוד ממשאביה הדלים מאוד של העותרת וגם ממשאבי בית המשפט, והכל עבור בקשה נטולת כל בסיס עובדתי ומשפטי.
29. לאור כל האמור לעיל, **עומדת העותרת על כך שהמשיב יחויבו בהוצאות משמעותיות ובשכר טרחת ב"כ העותרת, הוצאות אשר תהווה הבעת מורת רוח מהתנהלות המשיב – כנאמני ציבור – אשר כאמור, כלל**

לא טרח לפנות לבית המשפט בבקשה לעיכוב ביצוע, או להאריך את המועדים בזמן, אלא כעת עת נדרש הוא למסור את המידע פועל הוא בשיטות שהחוק אינו מכיר.

30. למותר לציין כי לעותרת טענות מהותיות לגופם של טיעוני המשיב כאילו ראש הממשלה נתניהו הינו צד ג' לבקשה זו, וכאילו גילוי המידע עלול לפגוע בפרטיות משפחתו. היה ובית המשפט יחליט שיש מקום לדון בטענתו אלה לגופן, מבקשת העותרת שתינתן לה הזכות להביע עמדתה גם בשאלות אלה.

רחלי אדרי, בא כוח העותרת

4 במאי 2016, תל אביב